

[Bjørn Poulsen]

ste, fremskridtspartiets ordfører har misforstået, men det kan jeg altså ikke gøre noget ved. Mine evner har ikke strakt længere.

Den radikale ordfører havde jo ikke megen tro på, at forslagene ville være det helt store, og pegede igen på – det er noget, jeg har hørt adskillige gange – de radikales fondstanker. Jeg må indrømme, at jeg er en meget flittig læser af Husmandshjemmet og andre blade i den retning, men jeg har aldrig set præciseret på tryk, hvad det er for nogle tanker, man har med fonds. Det kunne det være meget interessant at vide, for ligesom man kan stå og råbe om solidariske løsninger, kan man også råbe om fondsløsninger. Lad os dog se et resultat af det råberi. Lad os se nogle forslag. Hvad mener man med det? Ellers er det jo kun mundsvejr, og det kan jeg da ikke tro kan være tilfældet, hverken fra socialdemokratiets eller fra de radikales side. Men det kan selvfølgelig være, jeg tager fejl. Jeg ville være meget glad for at se nogle forslag fra begge partiers side.

Til VS' ordfører vil jeg sige, at det er rart at høre, at man er begyndt at interessere sig for landbruget. Vi har ønsket meget længe, at VS ville gå rigtigt ind i det.

Ordføreren fremhævede, at det skulle være det offentlige, der ejede jorden. Vi har også rumlet med, om det skulle ske ved nationalisering, men vi mener, at med den måde, vi gør det på ved at fjerne kapitalisering af jorden næsten 100 pct., behøver vi ikke at nationalisere. Hvis ikke man kan udnytte jorden i det øjemed at spekulere, er der vel ingen grund til at nationalisere. Så kunne man lige så godt lade landmændene eje det i fællesskab. Lad mig sige med det samme, at det ikke er noget kardinalpunkt for os, men vi synes, at man lige så godt kan gøre det på den måde. Der er igen grund til at begynde at lave nationaliseringer. Den anden måde er efter vores mening lige så god.

Jeg skal da blankt erkende, at der har været skelet meget til vores ØD-VD tanker, da vi lavede dette forslag. Vi prøver jo så vidt muligt at få vores politik til at hænge sammen.

Med hensyn til spørgsmålet om de støtteordninger, som vi også har omtalt i forslaget, erkender vi, at de er nødvendige. Det er også derfor, vi har flyttet dem med over. Vi mener, at det lige så godt kan administreres på samme måde, som fonden administreres, og

som landbrugsministeriet plejer at administrere. Det er ikke, fordi vi har noget imod den måde, landbrugsministeriet administrerer det på, det har ikke noget med det at gøre, men vi mener lige så godt, at det kan administreres sammen med fonden.

Jeg skal takke retsforbundets ordfører for tilslutningen til det meste af forslagene. Retsforbundets ordfører omtalte bl. a. renteskatteordningen, men jeg må indrømme, at jeg har set nogle beregninger, der ikke er til særlig stor fordel for nogle af landmændene, så man skal passe lidt på med at sige, at renteskatteordningen vil hjælpe landbruget. Den vil måske hjælpe nogle steder, men andre steder vil det gå modsat. Så man skal passe lidt på med hensyn til renteskatteordningens positive virkning på landbruget. Det kan også for nogle gå den anden vej. Men vi er, det har vi udtalt tidligere, velvillige med hensyn til at diskutere snart sagt hvilken som helst rentereform i dette land. Bare vi kan komme i gang med en skattereform, er vi faktisk glade.

Retsforbundets ordfører pegede også på statshusmandsordningen. Jeg tror nok, man må sige, at den tid er passé, og jeg synes, vi skal lade det være historie, men bare lære af det, at når det offentlige går ind i det, kan der komme en smule styr på det. Det, vi beder om fra det offentliges side, er jo altså kun ca. 700 mill. kr.

Der har også været peget på provenutabet. Nu kender vil selvfølgelig ikke resultatet af de forhandlinger, der foregår for øjeblikket mellem staten og landbruget. Men det er vel første gang, hvis ikke det kommer til at koste staten et eller andet. Hvis vi kigger på det, vi har sagt der skal til fra statens side, kan vi se, at det godt kan være, at det kommer til at passe meget godt med det beløb, staten bliver nødt til at gå ind med i den nuværende situation. Jeg er sådan set ikke så bange for det provenutab, der vil komme ved denne ordning.

Vi er ikke glade for at give tilskud til erhvervslivet på den måde, men vi mener, at vi er nødt til det, hvis vi skal klare de langsigtede problemer, og vi vil hellere give et mindre beløb nu end store beløb om 5 eller 10 år. Der er ikke ret mange af os, der tror på, at renten i 1981 er nede på 10 eller 12 pct., eller at fødevarerpriserne er steget endnu mere, så det animalske produktionsapparat kan betale